Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 27 iulie 1976

privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la dispozițiile comune referitoare la aparatele sub presiune şi la metodele de control al acestor aparate

(76/767/CEE)

(JO L 262, 27.9.1976, p. 153)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 87/354/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Directiva 88/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988	L 382	42	31.12.1988
►**M3**	Regulamentul (CE) nr. 807/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003	L 122	36	16.5.2003
►**M4**	Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	81	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Greciei	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Actul de aderare a Spaniei şi a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 27 iulie 1976

privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la dispozițiile comune referitoare la aparatele sub presiune și la metodele de control al acestor aparate

(76/767/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamenatre ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât, în fiecare stat membru, dispoziții imperative determină caracteristicile tehnice de fabricare, de verificare și/sau de funcționare a aparatelor sub presiune; întrucât aceste cerințe diferă de la un stat membru la altul; întrucât, prin disparitatea lor, acestea împiedică schimburile comerciale și pot crea condiții de concurență inegale în interiorul Comunității;

întrucât aceste obstacole în calea stabilirii și funcționării pieței comune pot fi reduse, chiar eliminate, în cazul în care se aplică aceleași cerințe în fiecare stat membru, fie în completarea, fie în locul legislațiilor lor actuale;

întrucât este necesar un control al respectării acestor cerințe tehnice pentru a proteja eficient consumatorii și terții; întrucât procedurile de control existente diferă de la un stat membru la altul; întrucât, pentru a realiza libera circulație a aparatelor în interiorul pieței comune și pentru a evita controalele multiple, care sunt la rândul lor obstacole în calea liberei circulații a aparatelor, este necesar să se prevadă o recunoaștere reciprocă a controalelor de către statele membre;

întrucât, pentru facilitarea acestei recunoașteri reciproce a controalelor, este necesar, în special, să se instituie proceduri adecvate de aprobare de model CEE și de verificare CEE a aparatelor și să se armonizeze criteriile care trebuie luate în considerare în vederea desemnării organismelor împuternicite să efectueze verificările;

întrucât prezența pe un aparat sub presiune a mărcilor CEE corespunzătoare controalelor la care a fost supus presupune conformitatea sa cu cerințele tehnice care îl privesc și, prin urmare, face inutilă, în momentul importării și al punerii în funcțiune, repetarea controalelor deja efectuate;

întrucât reglementările de drept intern în sectorul aparatelor sub presiune au ca obiect numeroase categorii de aparate sub presiune, de folosință, de capacitate și sub presiune foarte diverse; întrucât este oportun să se stabilească prin prezenta directivă dispoziții generale referitoare în special la procedurile de aprobare CEE și de verificare CEE; întrucât directivele individuale pentru fiecare categorie de aparate stabilesc cerințele cu privire la realizarea tehnică, la modalitățile de control al acestor aparate și, dacă este cazul, la condițiile în care cerințele tehnice comunitare înlocuiesc dispozițiile de drept intern preexistente;

([1]) JO C 2, 9.1.1974, p. 64.
([2]) JO C 101, 23.11.1973, p. 25.

▼B

întrucât, pentru a ține cont de progresul tehnicii, este necesară o adaptare promptă a cerințelor tehnice definite în directivele privind aparatele sub presiune; întrucât, pentru facilitarea punerii în practică a măsurilor necesare în acest scop, este necesar să se prevadă o procedură de instituire a unei cooperări strânse între statele membre și Comisie în cadrul comitetului pentru adaptarea la progresul tehnic a directivelor privind eliminarea obstacolelor tehnice din calea schimburilor comerciale în domeniul aparatelor sub presiune;

întrucât s-ar putea ca aparatele sub presiune introduse pe piață, deși conforme cu cerințele directivei individuale care le reglementează, să pună în pericol siguranța; întrucât este necesar, prin urmare, să se prevadă o procedură destinată să reducă acest pericol,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Definiții și principii de bază

Articolul 1

(1) În înțelesul prezentei directive, „aparat sub presiune” înseamnă orice aparat sau recipient fix sau mobil în interiorul căruia poate exista sau se poate dezvolta o presiune efectivă a unui fluid (gaz, vapor sau lichid) mai mare de 0,5 bari.

(2) Se exclud:

— aparatele special concepute în vederea utilizării în scop nuclear, ale căror defecțiuni pot cauza o emisie radioactivă;

— aparatele destinate în mod special echipării sau propulsării vapoarelor sau aeronavelor;

— canalizările de transport sau de distribuție.

Articolul 2

(1) Prin directive individuale se precizează, pentru categoriile de aparate sub presiune care fac obiectul acestor directive și, dacă este cazul, pentru echipamentele conexe, cerințele de proiectare și de fabricare, modalitățile de control, de încercare și, dacă este cazul, de funcționare.

Acestea precizează, pentru fiecare categorie de aparate sub presiune, în cazul în care acestea sunt supuse aprobării CEE și verificării CEE sau vreuneia din aceste proceduri sau nici uneia dintre ele.

Acestea pot să prevadă:

— orice condiții sau termene care însoțesc, dacă este cazul, aprobarea CEE, precum și mărcile care se aplică eventual, în aceste cazuri, pe aparatele sub presiune;

— mărcile care vizează identificarea fiecărui aparat sub presiune;

— condițiile pe care trebuie să le îndeplinească variantele unui aparat, pentru ca acestea să beneficieze de aceeași aprobare CEE.

(2) În înțelesul prezentei directive, „aparat sub presiune de tip CEE” înseamnă orice aparat proiectat și fabricat de așa manieră încât să îndeplinească cerințele directivei individuale aplicabile categoriei din care acesta face parte.

▼B

Articolul 3

Statele membre nu pot refuza, interzice sau restrânge, din motive ce privesc fabricarea și controlul acestuia, în înțelesul prezentei directive și al directivei speciale referitoare la acesta, introducerea pe piață și darea în folosință a unui aparat sub presiune de tip CEE care îndeplinește cerințele prezentei directive și ale directivei speciale referitoare la acesta.

Articolul 4

Statele membre atribuie aprobării CEE și verificării CEE aceeași valoare ca și oricăror proceduri similare de drept intern.

Articolul 5

Sarcinile autorității care acordă aprobarea CEE pentru un aparat sau ale organismului de control care procedează la verificarea CEE a unui aparat sunt limitate la examinări efectuate în conformitate cu cerințele directivelor speciale care au ca obiect aparatul în cauză și la misiunile care îi sunt încredințate prin prezenta directivă.

CAPITOLUL II

Aprobarea de model CEE

Articolul 6

(1) Când se dispune ca atare, printr-o directivă specială, aprobarea de model CEE se realizează înainte de:

— verificarea CEE, când aceasta este solicitată;

— introducerea pe piață și darea în folosință, când verificarea CEE nu este solicitată.

(2) La cererea fabricantului sau a reprezentantului său autorizat în Comunitate, statele membre acordă aprobarea CEE oricărui model de aparat sub presiune care îndeplinește cerințele stabilite prin directiva specială privind categoria de aparate sub presiune căreia acesta îi aparține.

(3) Pentru același model de aparat sub presiune, cererea de aprobare CEE nu se poate înainta decât într-un singur stat membru.

(4) Statele membre acordă, refuză sau retrag aprobarea CEE în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol și cu cele din anexa I punctele 1, 2 și 4.

Articolul 7

(1) În cazul în care concluziile examinării prevăzute în anexa I punctul 2 sunt satisfăcătoare, statul membru care a efectuat această examinare eliberează un certificat de aprobare CEE, care este notificat solicitantului.

Atunci când această aprobare se aplică unui aparat supus verificării CEE, fabricantul trebuie să aplice pe acest aparat, înainte de aceasta, marca de aprobare prevăzută în anexa I punctul 3.1.

(2) Cerințele privind certificatul și marca de aprobare sunt enunțate în anexa I punctele 3 și 5.

▼B

Articolul 8

În cazul în care, pentru o categorie de aparate sub presiune care îndeplinește cerințele unei directive speciale, nu se solicită aprobarea CEE, dar se cere verificarea CEE, aparatele sub presiune din această categorie sunt prevăzute în prealabil de către fabricant, pe răspunderea sa, cu marca specială descrisă în anexa I punctul 3.2.

Articolul 9

(1) Statul membru care a acordat o aprobare CEE trebuie să o revoce în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute eventual într-o directivă specială, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1).

(2) În cazul în care un stat membru care a acordat o aprobare CEE constată că unele aparate sub presiune al căror model a făcut obiectul aprobării nu sunt conforme cu acest model:

(a) poate menține aprobarea în cazul în care diferențele constatate sunt minime, nu schimbă în mod fundamental conceperea aparatului, metodele de fabricare și nu compromit în nici un caz siguranța;

(b) trebuie să revoce aprobarea în cazul în care modificările compromit siguranța;

(c) solicită fabricantului să rectifice în cel mai scurt timp fabricarea, în cazul în care estimează că seria nu mai este valabil reprezentată de modelul aprobat; trebuie să revoce aprobarea în cazul în care fabricantul nu dă curs acestei solicitări.

(3) Statul membru care a acordat aprobarea CEE trebuie, de asemenea, să o retragă în cazul în care se constată că această aprobare nu ar fi trebuit acordată.

(4) În cazul în care statul membru respectiv este informat de către alt stat membru despre existența unuia dintre cazurile menționate la alineatele (1), (2) și (3), acesta adoptă, de asemenea, după consultarea acestui stat, dispozițiile prevăzute în alineatele menționate.

(5) În cazul în care necesitatea sau obligația de retragere face obiectul unei contestații între autoritățile competente ale statului membru care a acordat aprobarea CEE și cele ale altui stat membru, Comisia este informată. Ea procedează, dacă este nevoie, la consultările necesare în vederea găsirii unei soluții.

(6) Retragerea unei aprobări CEE poate fi hotărâtă numai de către statul membru care a acordat-o; acesta informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

CAPITOLUL III

Verificarea CEE

Articolul 10

Verificarea CEE are ca obiect controlul conformității unui aparat sub presiune cu cerințele directivei speciale referitoare la acest aparat; aceasta este materializată prin marca de verificare CEE.

Articolul 11

(1) Atunci când un aparat sub presiune este prezentat în vederea verificării CEE, organismul de control verifică dacă:

▼B

(a) — aparatul sub presiune aparține unei categorii supuse aprobării CEE și, în caz afirmativ, dacă acesta corespunde modelului aprobat și poartă marca de aprobare;

— aparatul sub presiune aparține unei categorii care nu necesită aprobare CEE și, în caz afirmativ, dacă îndeplinește cerințele stabilite în directiva specială;

(b) — aparatul sub presiune îndeplinește cerințele directivei speciale în ceea ce privește efectuarea încercărilor și aplicarea corectă a mărcilor și inscripțiilor reglementare.

(2) Fabricantul nu poate refuza organismului de control accesul la locurile de fabricație atât timp cât buna executare a misiunilor încredințate acestui organism o cere.

Articolul 12

Fără a aduce atingere competenței statelor membre de a lua măsurile și de a stabili condițiile pe care le-ar considera necesare, pe plan național, pentru a asigura funcționarea eficientă, coordonată și ireproșabilă a organismelor de control, anexa III conține criterii minime pe care statele membre trebuie să le respecte în toate cazurile atunci când desemnează aceste organisme de control în conformitate cu articolul 13.

Articolul 13

(1) Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre și Comisiei lista organismelor de control cărora li s-au atribuit funcții de control, specificând dacă acestea sunt limitate la efectuarea anumitor controale, precum și orice modificare ulterioară a acestei liste.

(2) Un stat membru care a desemnat un organism de control trebuie să retragă această numire în cazul în care constată că acest organism nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește criteriile enumerate în anexa III. Acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre și precizează dacă numirea este retrasă în totalitate sau numai în ceea ce privește anumite controale.

(3) Numai statul care a desemnat organismul de control în cauză poate retrage sau limita această numire.

Articolul 14

(1) După ce a procedat la verificarea CEE a unui aparat sub presiune în condițiile prevăzute la articolul 11 și în conformitate cu modalitățile stabilite în anexa II, organismul de control aplică pe acest aparat mărcile de verificare parțială sau finală CEE conform indicațiilor prevăzute la punctul 3 din aceeași anexă.

(2) Dispozițiile referitoare la modelele și la caracteristicile mărcilor de verificare CEE sunt enunțate la punctul 3 din anexa II.

(3) În cazul în care se prevede într-o directivă specială, organismul de control eliberează un certificat care atestă controalele efectuate și rezultatele lor.

Articolul 15

În cazul în care directiva specială, care are ca obiect o categorie de aparate sub presiune, nu prevede verificarea CEE, fabricantul aplică, pe propria sa răspundere, după ce a efectuat o verificare pentru a controla conformitatea fiecărui aparat cu cerințele directivei speciale și, dacă este necesar, cu modelul aprobat:

▼B

(a) fie marca specială descrisă la punctul 5.3 din anexa I, atunci când aprobarea CEE este necesară;

(b) fie marca specială descrisă la punctul 5.4 din anexa I, atunci când nu este necesară aprobarea CEE.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune pentru aprobarea CEE și verificarea CEE

Articolul 16

(1) Mărcile prevăzute prin prezenta directivă și prin directivele speciale care se aplică unui aparat și dispozitivelor complementare ale acestuia trebuie să fie vizibile, lizibile și indelebile pe acest aparat și pe dispozitivele complementare.

(2) Statele membre adoptă toate dispozițiile necesare pentru a interzice utilizarea, pe aparatele sub presiune, a unor mărci sau inscripții care să fie confundate cu mărcile CEE.

CAPITOLUL V

Clauză derogatorie

Articolul 17

(1) Proiectarea și modalitățile de fabricare ale unui aparat sub presiune se pot abate de la anumite dispoziții prevăzute în directivele speciale, fără ca acest aparat să nu mai beneficieze de dispozițiile articolului 3, în cazul în care modificările aduse oferă un grad de siguranță cel puțin egal.

(2) Fiecare dintre directivele speciale menționează în mod expres fie dispozițiile de la care se poate face o astfel de derogare, fie dispozițiile de la care nu se poate face derogare.

În astfel de cazuri, se aplică următoarea procedură:

(a) statul membru transmite documentele care conțin descrierea aparatului și documentația justificativă pentru cererea de derogare, în special rezultatele eventualelor încercări efectuate, celorlalte state membre, care au la dispoziție un termen de patru luni de la comunicarea informațiilor pentru a-și exprima acordul sau dezacordul, pentru a transmite observații, a pune întrebări, a prezenta cerințe suplimentare sau a solicita încercări suplimentare și, în cazul în care doresc, pentru a cere sesizarea comitetului, pentru a-și da avizul, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20. Aceste comunicări sunt transmise și Comisiei. Această corespondență este confidențială;

(b) în cazul în care nici un stat membru nu a cerut sesizarea comitetului sau nu și-a exprimat dezacordul, înainte de expirarea termenului prevăzut, statul membru acordă derogarea solicitată, după îndeplinirea tuturor cererilor formulate conform procedurii prevăzute la litera (a), și informează celelalte state membre, precum și Comisia cu privire la aceasta;

(c) în cazul în care un stat membru nu dă nici un răspuns înainte de expirarea termenului prevăzut, se consideră că acest stat își exprimă acordul; cu toate acestea, statul de origine trebuie să solicite, prin intermediul Comisiei, confirmarea absenței unui răspuns;

(d) atunci când comitetul este sesizat și dă un aviz favorabil, statul membru poate acorda derogarea în condițiile propuse, eventual, de comitet;

▼B

(e) aceste documente sunt furnizate în limba sau în limbile statului de destinație sau în altă limbă acceptată de către acest stat.

CAPITOLUL VI

Adaptarea directivelor la progresul tehnic

Articolul 18

Modificările care sunt necesare pentru adaptarea la progresul tehnic a:

— anexelor I și II la prezenta directivă;

— dispozițiilor directivelor speciale, care sunt desemnate expres în fiecare din aceste directive,

sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20.

Articolul 19

(1) Prin prezenta se instituie un comitet pentru adaptarea la progresul tehnic al directivelor care vizează eliminarea obstacolelor tehnice din calea schimburilor comerciale din sectorul aparatelor sub presiune, denumit în continuare „comitetul", format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

▼M3

_____

Articolul 20

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnic a directivelor referitoare la eliminarea barierelor tehnice din calea comerțului cu aparate sub presiune.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([1]).

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

▼B

CAPITOLUL VII

Clauza de salvgardare

Articolul 21

(1) În cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că unul sau mai multe aparate sub presiune, chiar dacă sunt conforme cu cerințele prezentei directive și ale directivelor speciale, prezintă un pericol pentru siguranță, acest stat membru poate interzice temporar pe teritoriul său introducerea pe piață a acestui aparat sau să o supună unor condiții speciale. Acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta, precizând motivele care justifică decizia sa.

(2) Comisia procedează, în termen de șase săptămâni, la consultarea statelor membre interesate, apoi își dă, fără întârziere, avizul și adoptă măsurile adecvate.

_____

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(3) În cazul în care Comisia consideră că sunt necesare adaptări tehnice la directivă, aceste adaptări sunt adoptate fie de Comisie, fie de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20; în acest caz, statul membru care adoptă măsurile de salvgardare le poate menține până la intrarea în vigoare a acestor adaptări.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții speciale

Articolul 22

(1) Prezentul articol se aplică aparatelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în conformitate cu articolul 1, în cazul în care acestea nu fac obiectul unei directive speciale.

(2) În acest caz, se aplică următoarele norme:

(a) autoritățile administrative competente ale statului membru de destinație consideră aparatele sub presiune care au făcut obiectul controalelor și încercărilor efectuate de un organism de control, ales conform procedurii prevăzute în anexa IV, conforme cu actele cu putere de lege și actele administrative privind designul;

(b) aceste încercări și controale trebuie efectuate în conformitate cu procedura descrisă în anexa IV și conform metodelor în vigoare în statul membru de destinație sau recunoscute ca echivalente de autoritățile sale administrative.

Încercările și controalele menționate mai sus sunt acelea care pot fi efectuate la locul de fabricație a aparatelor.

(3) Statele membre atribuie rapoartelor și certificatelor eliberate de către organismul de control al statului din care provine aparatul sub presiune aceeași valoare ca și actelor de drept intern corespunzătoare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 23

Orice decizie a unui stat membru sau a unui organism de control adoptată în aplicarea prezentei directive și a directivelor speciale, care conține un refuz de aprobare CEE sau refuzul de aplicare a mărcii de verificare CEE, o retragere a aprobării, o interdicție de vânzare sau de utilizare a aparatelor sub presiune de tip CEE, este motivată într-o manieră precisă. Aceasta este notificată persoanei interesate în cel mai scurt termen, indicându-se căile de atac pe care le are la dispoziție conform legislației în vigoare în respectivul stat membru și termenele în care trebuie introduse aceste căi de atac.

Articolul 24

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 18 luni de la notificarea acesteia și informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

▼B

Articolul 25

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I (1)

APROBAREA DE MODEL CEE

1. CEREREA DE APROBARE CEE

1.1. Cererea și corespondența aferentă trebuie să fie redactate într-o limbă oficială a statului în care este prezentată această cerere, în conformitate cu legislația acestui stat. Statul membru are dreptul să ceară ca documentele anexate să fie, de asemenea, redactate în aceeași limbă oficială.

1.2. Cererea conține următoarele indicații:

— numele și adresa fabricantului sau a firmei, a reprezentantului său autorizat sau a solicitantului, precum și locul sau locurile de fabricație a aparatelor;

— categoria aparatului;

— domeniul în care urmează să fie utilizat sau excluderile;

— caracteristicile tehnice;

— descrierea comercială, dacă este cazul, sau tipul.

1.3. Cererea trebuie să fie însoțită de documentele necesare pentru evaluarea sa, în două exemplare, în special:

1.3.1. o notă descriptivă conținând în special:

— specificarea materialelor, modurile de construcție și calculele de rezistență a aparatului;

— dispozitivele de siguranță, dacă este cazul;

— amplasamentele prevăzute pentru mărcile de aprobare și de verificare prevăzute prin prezenta directivă și pentru alte mărci prevăzute de directive individuale;

1.3.2. planurile de ansamblu și, eventual, planurile detaliilor de fabricare importante;

1.3.3. orice altă informație prevăzută de directivele individuale;

1.3.4. o declarație care să certifice că nici o altă cerere de aprobare CEE nu a fost prezentată pentru același model de aparat.

2. EXAMINAREA ÎN VEDEREA APROBĂRII CEE

2.1. Examinarea în vederea aprobării CEE se efectuează pe baza planurilor de fabricare și, dacă este cazul, a eșantioanelor de aparate.

Această examinare cuprinde:

(a) controlul aferent calculului proiectului, modului de construcție, execuției lucrării și materialele utilizate;

(b) dacă este cazul, controlul dispozitivelor de siguranță și de măsură, precum și a modalităților de instalare.

3. CERTIFICATUL ȘI MARCA DE APROBARE CEE

3.1. Certificatul menționat la articolul 7 prezintă concluziile examinării modelului și indică condițiile care însoțesc, eventual, aprobarea în aplicarea articolului 2 alineatul (1). Acesta este însoțit de descrierile și desenele necesare pentru identificarea modelului și, eventual, pentru explicarea funcționării sale. Marca de aprobare CEE prevăzută la articolul 7 este constituită de o literă stilizată ε conținând:

— în partea superioară, numărul care caracterizează directiva specială, atribuit în ordinea cronologică a adoptării și litera sau literele majuscule distinctive ale statului care a acordat aprobarea CEE ►A2 (B pentru Belgia, D pentru Germania, DK pentru Danemarca, E pentru Spania, F pentru Franța, ►M1 EL pentru Grecia ◄, I pentru Italia, IRL pentru Irlanda, L pentru Luxemburg, NL pentru Țările de Jos, P pentru Portugalia, UK pentru Regatul Unit ►A3 , A pentru Austria, S pentru Suedia, FI pentru Finlanda ◄ ►M4 , BG pentru Bulgaria, RO pentru România ◄) ◄ și ultimele două cifre ale anului în care s-a acordat aprobarea CEE; numărul caracterizând

(1) A se vedea apendicele la anexele I și II.

▼B

directiva specială la care se referă aprobarea CEE va fi atribuit de către Consiliu în momentul adoptării acestei directive;

— în partea inferioară, numărul caracteristic aprobării CEE.

Un exemplu al acestei mărci figurează la punctul 5.1.

3.2. Marca menționată la articolul 8 este constituită din imaginea simetrică în raport cu verticala literei stilizate *ε,* a cărei parte superioară conține aceleași indicații ca și cele prevăzute la punctul 3.1 prima liniuță și a cărei parte inferioară conține numărul de referință al categoriei care nu a fost supusă aprobării CEE, în cazul în care acesta este prevăzut într-o directivă specială.

Un exemplu al acestei mărci figurează la punctul 5.2.

3.3. Marca menționată la articolul 15 litera (a) este constituită dintr-o marcă de aprobare CEE amplasată într-un hexagon.

Un exemplu al acestei mărci figurează la punctul 5.3.

3.4. Marca menționată la articolul 15 litera (b) este constituită de marca de exceptare de la aprobarea CEE amplasată într-un hexagon.

Un exemplu al acestei mărci figurează la punctul 5.4.

4. ANUNȚAREA APROBĂRII CEE

▼M2

_____

▼B

4.2. În momentul notificării părților interesate, statul membru care a acordat certificatul trimite copii ale certificatului de aprobare CEE Comisiei și celorlalte state membre care pot, de asemenea, obține o copie a dosarului tehnic definitiv al aparatului și a proceselor verbale ale examinărilor și încercărilor la care a fost supus.

4.3. Retragerea aprobării CEE face obiectul procedurii de anunțare prevăzute la punctele ►M2 ———— ◄ 4.2.

4.4. Statul membru care refuză o aprobare CEE informează celelalte statele membre și Comisia.

5. MĂRCILE CORESPUNZĂTOARE APROBĂRII CEE

5.1. **Mărcile de aprobare CEE (a se vedea punctul 3.1)**

Exemplu:

Aprobare CEE acordată de Republica Federală Germania în 1979, în aplicarea primei directive speciale.
Numărul de identificare a aprobării CEE.

5.2. **Marca de exceptare de la aprobarea CEE (a se vedea punctul 3.2)**

Exemplu:

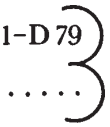

Aparat construit în Germania în 1979 și nesupus aprobării CEE, în aplicarea primei directive speciale.
Numărul de referință al categoriei nesupuse aprobării CEE, în cazul în care acesta este prevăzut în directiva specială.

▼B

5.3. **Marca de aprobare CEE și de exceptare de la verificarea CEE (a se vedea punctul 3.3)**

Exemplu:

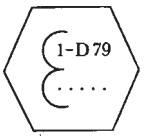

Aprobare CEE acordată de Republica Federală Germania în 1979, în aplicarea primei directive speciale.
Numărul de identificare a aprobării CEE.

5.4. **Marca de exceptare de la aprobarea CEE și de exceptare a verificării CEE (a se vedea punctul 3.4)**

Exemplu:

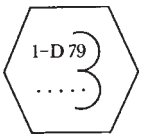

Aparat construit în Germania în 1979 și nesupus aprobării CEE, în aplicarea primei directive speciale.
Numărul de referință al categoriei nesupuse aprobării CEE în cazul în care acesta este prevăzut în directiva specială.

5.5. Directivele speciale pot stabili amplasarea și dimensiunile mărcilor aferente aprobării CEE.

În cazul în care nu se face nici o mențiune în directivele speciale, literele și cifrele fiecărei mărci trebuie să fie de cel puțin 5 mm.

▼B

ANEXA II ([1])

VERIFICAREA CEE

1. DISPOZIȚII GENERALE

1.1. Verificarea CEE poate fi efectuată în una sau în mai multe etape.

1.2. Sub rezerva dispozițiilor directivelor speciale:

1.2.1. verificarea CEE se efectuează într-o singură etapă în cazul aparatelor care constituie un întreg la ieșirea din uzină, și anume al celor care, în principiu, pot fi transferate la locul lor de instalare fără o demontare prealabilă;

1.2.2. verificarea aparatelor care nu sunt expediate într-o singură piesă se efectuează în două sau mai multe etape;

1.2.3. verificarea trebuie să permită asigurarea în special a conformității aparatului cu modelul aprobat sau, pentru aparatele exceptate de la aprobarea CEE, a conformității cu dispozițiile prevăzute de directiva specială care se aplică.

2. NATURA VERIFICĂRII CEE

2.1. Sub rezerva dispozițiilor prevăzute în directivele speciale, verificarea include:

— examinarea calității materialelor;

— controlul calculului proiectului, a modului de construire, a executării lucrării și al materialelor utilizate;

— examinarea interioară, constând în controlul părților interioare și a sudurilor;

— proba de presiune;

— controlul dispozitivelor de siguranță și de măsură, dacă este cazul;

— examinarea exterioară a diverselor părți ale aparatului;

— încercarea de funcționare, în măsura în care este prevăzută de directivele speciale.

3. MĂRCILE DE VERIFICARE CEE

3.1. **Descrierea mărcilor de verificare CEE**

3.1.1. Sub rezerva dispozițiilor directivelor speciale, mărcile de verificare CEE care sunt aplicate în conformitate cu punctul 3.3 sunt următoarele:

3.1.1.1. marca de verificare finală CEE este compusă din două ștampile:

3.1.1.1.1. prima este constituită din litera mică „e” conținând:

— în jumătatea superioară, litera sau literele majuscule distinctive ale statului în care are loc verificarea ►A2 (B pentru Belgia, D pentru Germania, DK pentru Danemarca, E pentru Spania, F pentru Franța, ►M1 EL pentru Grecia ◄, I pentru Italia, IRL pentru Irlanda, L pentru Luxemburg, NL pentru Țările de Jos, P pentru Portugalia, UK pentru Regatul Unit ►A3 , A pentru Austria, S pentru Suedia, FI pentru Finlanda ◄ ►M4 , BG pentru Bulgaria, RO pentru România ◄) ◄ însoțite, dacă este cazul, de una sau două cifre precizând o subdiviziune teritorială;

— în jumătatea inferioară, marca organismului de control, aplicată de agentul verificator, completată eventual de aceea a agentului de verificare;

3.1.1.1.2. a doua ștampilă este constituită de data verificării, înscrisă într-un hexagon și exprimată cu precizia cerută de directivele speciale;

([1]) A se vedea apendicele la anexele I și II.

▼B

3.1.1.2. marca de verificare parțială CEE este compusă numai din prima ștampilă ([1]).

3.2. **Forma și dimensiunile mărcilor**

3.2.1. Forma ștampilelor definite la punctele 3.1.1.1.1 și 3.1.1.1.2 este reprezentată, cu titlu ilustrativ, în figurile 1 și 2 de mai jos.

Directivele speciale pot stabili amplasarea și dimensiunile mărcilor de verificare CEE.

În cazul în care nu se face nici o mențiune în directivele speciale, literele și cifrele fiecărei mărci trebuie să fie de cel puțin 5 mm.

3.2.2. Organismele de control din statele membre procedează la schimbul reciproc de desene ale mărcilor de verificare CEE.

3.3. **Aplicarea mărcilor**

3.3.1. Marca de verificare finală CEE se aplică în locul prevăzut în acest scop pe aparatul care a fost complet verificat și i se recunoaște conformitatea cu cerințele CEE.

3.3.2. Atunci când verificarea se efectuează în mai multe etape, marca de verificare parțială CEE se aplică la locul de fabricație, pe aparatul sau partea de aparat recunoscută ca fiind conformă în acest stadiu al controalelor, cu cerințele CEE, într-un loc prevăzut în acest scop pentru placheta de marcare sau în orice alt loc prevăzut de directivele speciale.

([1]) *Notă explicativă a noțiunilor de marcă de verificare finală CEE și marcă de verificare parțială CEE.*

Atunci când un aparat nu poate fi asamblat la locul său de fabricare sau în cazul în care calitățile sale sunt susceptibile să fie modificate prin transport, verificarea CEE se efectuează după cum urmează:

— verificarea aparatului la locul său de fabricare de către un organism de control din țara de origine, care aplică pe aparat, în cazul în care acesta este conform cu cerințele CEE, ștampila „e” descrisă la punctul 3.1.1.1.1, denumită marcă de verificare parțială CEE;

— verificarea finală a aparatului la locul său de instalare de către un organism de control al țării de destinație, care aplică pe aparat, în cazul în care acesta este conform cu cerințele CEE, ștampila descrisă la punctul 3.1.1.1.2 care, adăugată la marca de verificare parțială CEE, constituie marca de verificare finală CEE.

▼B

Figura 1

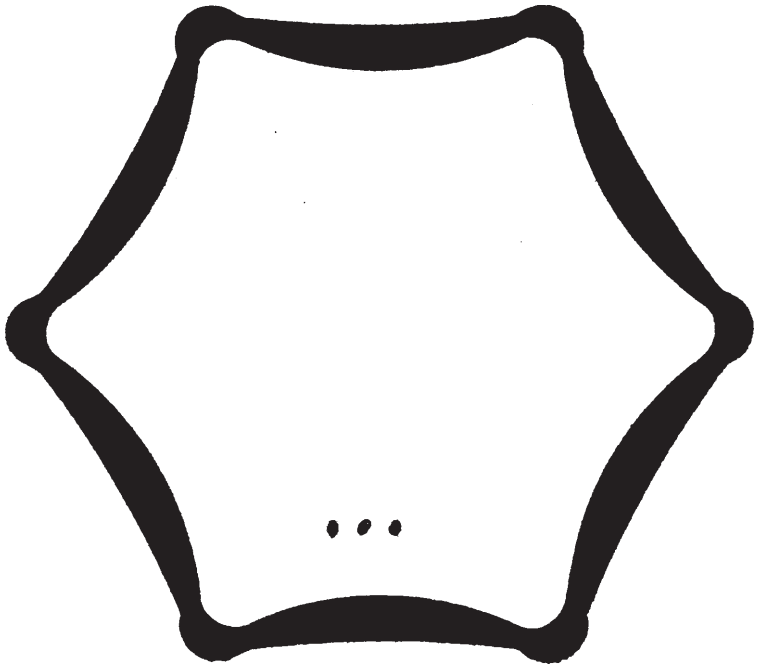

Figura 2

▼B

Apendice la anexele I și II

Tabel care ilustrează diferitele combinații posibile de aprobare CEE și de verificare CEE

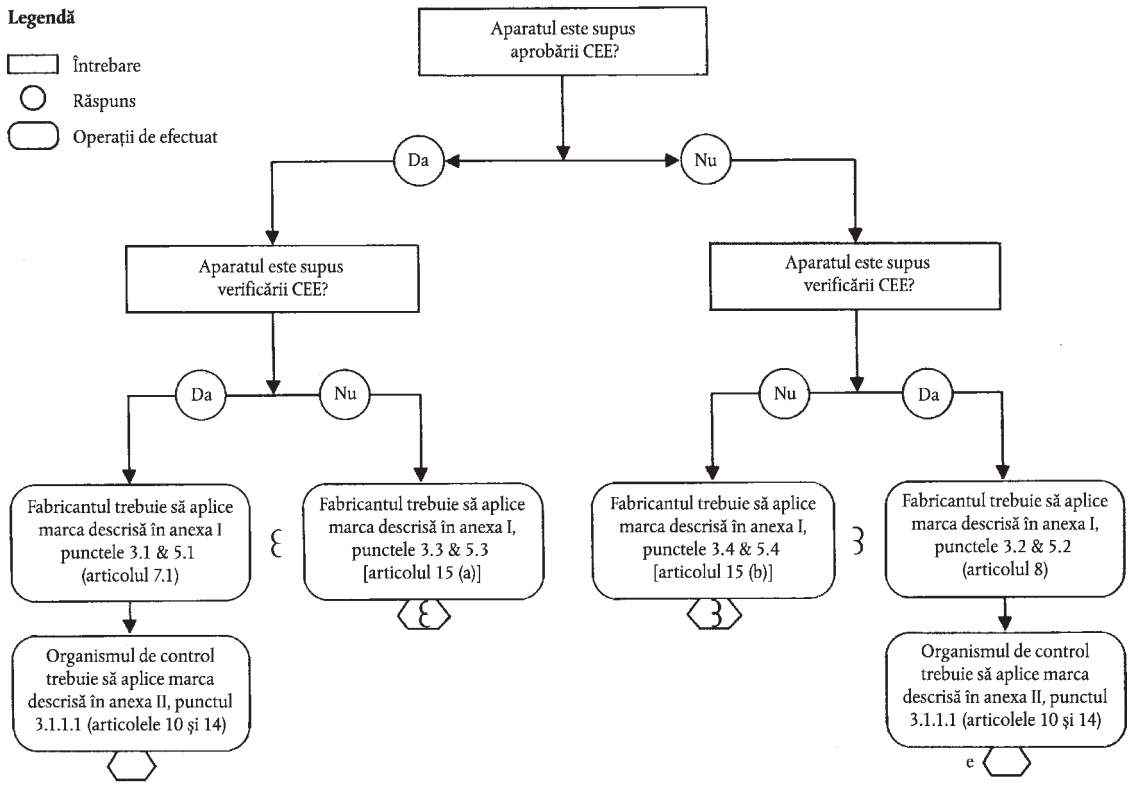

▼B

ANEXA III

Criteriile minime care trebuie luate în considerare de către statele membre la desemnarea organismelor de control însărcinate să efectueze verificarea CEE

1. Organismul de control, directorul acestuia și personalul însărcinat să efectueze operațiile de verificare nu pot fi nici proiectantul, nici fabricantul, nici furnizorul, nici instalatorul aparatelor sau instalațiilor pe care le controlează, nici reprezentantul autorizat al uneia dintre aceste persoane. Aceștia nu pot interveni, nici în mod direct, nici ca reprezentanți autorizați în proiectarea, fabricarea, comercializarea, reprezentarea sau întreținerea acestor aparate sau instalații. Aceasta nu exclude posibilitatea unui schimb de informații tehnice între fabricant și organismul de control.

2. Organismul de control și personalul însărcinat cu controlul trebuie să efectueze operațiile de verificare cu cea mai mare integritate profesională și cea mai mare competență tehnică și nu trebuie să fie supuși nici unei presiuni și incitări, în special de ordin financiar, care să le poată influența hotărârea sau rezultatele controlului efectuat, în special celor care provin de la persoanele sau grupurile de persoane interesate de rezultatele verificărilor.

3. Organismul de control trebuie să dispună de personal și să aibă mijloacele necesare pentru a-și îndeplini în mod corespunzător sarcinile tehnice și administrative aferente efectuării verificărilor; de asemenea, trebuie să aibă acces la materialul necesar pentru verificările excepționale.

4. Personalul însărcinat cu efectuarea controalelor trebuie să aibă:

   — o bună pregătire tehnică și profesională;

   — cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor aferente controalelor pe care le efectuează și o practică suficientă a acestor controale;

   — aptitudinea necesară pentru întocmirea atestatelor, a proceselor-verbale și a rapoartelor care constituie materializarea controalelor efectuate.

5. Independența personalului însărcinat cu controlul trebuie garantată. Remunerarea fiecărui agent nu trebuie să fie în funcție nici de numărul controalelor pe care le efectuează, nici de rezultatele acestor controale.

6. Organismul de control trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă, cu excepția cazului în care această răspundere este acoperită de stat pe baza legislației interne sau a cazului în care controalele nu sunt efectuate direct de statul membru.

7. Personalul organismului de control are obligația să păstreze secretul profesional cu privire la tot ceea ce află în cursul exercitării funcțiilor sale (mai puțin cu privire la autoritățile administrative competente ale statului în care își exercită activitățile), în cadrul prezentei directive și al directivelor speciale sau al oricăror dispoziții de drept intern care i se aplică.

▼B

ANEXA IV

DEFINIȚII

Stat de origine: statul membru pe teritoriul căruia este fabricat aparatul sub presiune.

Stat de destinație: statul membru pe teritoriul căruia aparatul sub presiune este destinat să fie importat, introdus pe piață și/sau dat în funcțiune.

Administrație de origine: autoritățile administrative competente ale statului de origine.

Administrație de destinație: autoritățile administrative competente ale statului de destinație.

PROCEDURA

1. Făcând trimitere la articolul 22, fabricantul sau reprezentantul său autorizat care dorește să exporte un aparat sub presiune sau mai multe aparate sub presiune de același model adresează administrației de destinație, direct sau prin intermediul importatorului în statul de destinație, o cerere pentru a obține ca verificările să fie efectuate în conformitate cu metodele în vigoare în statul de destinație, de către alt organism de control decât cele din statul de destinație.

   În cererea sa, fabricantul sau reprezentantul său autorizat indică organismul de control pe care l-a ales. Această alegere trebuie să se opereze de pe lista notificată de către statul de origine în conformitate cu articolul 13. Cu toate acestea, prin excepție de la această procedură, atunci când este vorba de un aparat construit special pe baza unei singure comenzi, într-un număr foarte mic de exemplare, sau de aparate destinate unei instalări complexe efectuate în conformitate cu datele și specificațiile provenind de la un client sau de la un birou de studii desemnat de către acesta, organismul de control este ales de către client din statul de origine în conformitate cu lista menționată la articolul 13 sau din afara acesteia, cu condiția ca administrația de destinație să-și exprime acordul asupra alegerii.

   Administrația de destinație informează administrația de origine cu privire la deciziile sale în această privință.

   În cerere trebuie indicat numele clientului sau al importatorului, când acesta este cunoscut.

   Cererea este completată cu un dosar conținând desenele și calculele privind aparatul sau modelul, specificațiile materialelor utilizate, informațiile aferente procedeelor de fabricare aplicate, detalierea metodelor de verificare utilizate în cursul fabricării, precum și orice altă informație pe care fabricantul sau reprezentantul său autorizat o consideră utilă pentru ca administrația de destinație să poată decide dacă aparatul sau aparatele sub presiune de același model, fabricate conform proiectului, respectă cerințele privind aparatele sub presiune în vigoare în statul de destinație.

   Aceste documente se furnizează în patru exemplare, în limba sau limbile statului de destinație sau într-o altă limbă acceptată de către acest stat.

2.

2.1. Administrația de destinație anunță primirea dosarului de îndată ce îi parvine.

2.2.

2.2.1. În cazul în care administrația de destinație estimează că dosarul primit conține toate elementele de apreciere necesare în conformitate cu dispozițiile de la punctul 1, aceasta dispune de un termen de trei luni de la primirea dosarului pentru a examina conținutul documentelor incluse.

2.2.2. În cazul în care administrația de destinație estimează că dosarul primit nu conține toate elementele de apreciere necesare în conformitate cu dispozițiile punctului 1, aceasta dispune de o lună de la primirea dosarului pentru a indica solicitantului care sunt îmbunătățirile care trebuie aduse dosarului din acest punct de vedere. Din momentul primirii dosarului completat în conformitate cu aceste indicații, se aplică procedura de la punctul 2.2.1.

▼B

2.3.

2.3.1. În cazul în care, din examinarea dosarului, reiese că aparatul sau aparatele de același model, fabricate sau care urmează să fie fabricate în conformitate cu documentele transmise, îndeplinesc cerințele privind aparatele sub presiune în vigoare în statul de destinație sau pot fi acceptate prin intermediul derogării de la aceste cerințe, administrația de destinație notifică acest lucru solicitantului în termenul stabilit la punctul 2.2.1.

În cazul în care aparatul sau aparatele de același model care fac obiectul cererii nu sunt supuse reglementării în statul de destinație, administrația de destinație poate cere să se respecte reglementarea privind aparatele sub presiune în vigoare pentru aceste aparate în statul de origine.

2.3.2. În cazul în care, în urma examinării dosarului, reiese că aparatul sau aparatele de același model, fabricate sau care urmează să fie fabricate în conformitate cu documentele transmise, nu îndeplinesc cerințele privind aparatele sub presiune în vigoare în statul de destinație și nu pot beneficia de o derogare de la aceste cerințe, administrația de destinație notifică acest lucru solicitantului în termenul stabilit la punctul 2.2.1 și precizează care sunt dispozițiile care nu au fost respectate și care trebuie respectate pentru ca aparatul sau aparatele, având același model, să poată fi acceptate. În acest sens, aceasta precizează care sunt normele de fabricație, controalele, încercările și verificările cerute de reglementarea privind aparatele sub presiune în vigoare în statul de destinație.

În cazul în care solicitantul este dispus să aducă la proiectarea, fabricarea și/sau la metodele de verificare ale aparatului sau ale aparatelor de același model toate modificările de natură să respecte condițiile indicate, acesta modifică dosarul în consecință. Din momentul primirii dosarului modificat se urmează procedura de la punctul 2.2.1, dar într-un termen redus la două luni.

2.3.3. Criteriile utilizate de către administrația de destinație pentru acordarea sau refuzarea derogărilor menționate la punctele 2.3.1 și 2.3.2 sunt aceleași ca cele folosite pentru fabricanții stabiliți în statul de destinație.

2.4. Redevențele, taxele sau alte cheltuieli impuse pentru examinarea dosarului sunt cele stabilite de normele în vigoare în statul de destinație.

3. Organismul de control, ales în conformitate cu punctul 1, efectuează operațiile care îi sunt solicitate de către administrația de destinație.

4. După efectuarea controalelor, încercărilor și verificărilor solicitate de către administrația de destinație și după verificarea dacă rezultatele sunt satisfăcătoare, organismul de control transmite fabricantului sau reprezentantului său autorizat, precum și administrației de destinație, rapoartele corespunzătoare acestor controale, încercări și verificări și le eliberează certificate care atestă faptul că metodele de control, de încercare și de verificare, precum și rezultatele obținute respectă cerințele formulate de către statul de destinație.

În cazul în care rezultatele controalelor nu sunt satisfăcătoare, organul de control îl informează pe solicitant, precum și administrația de destinație, cu privire la aceasta.

Aceste documente trebuie redactate în limba statului de destinație sau în altă limbă acceptată de acest stat.

5. Redevențele, taxele sau retribuțiile datorate pentru efectuarea operațiunilor de control și de încercare sunt cele stabilite de normele în vigoare la organismul de control.

6. Administrația de destinație trebuie să asigure caracterul confidențial al tuturor proiectelor și al întregii documentații care îi este prezentată.